

BARCELONA Via Laietana 57, 4t 3a (08003) ☎ 93 317 31 51 ✉ sindicat@catac.cat
GIRONA Joan Maragall, 35, 5è (17002) ☎ 972 22 15 88 ✉ girona@catac.cat
LLEIDA Av. Catalunya, 2 (25002) ☎ 973 26 79 83 ✉ lleida@catac.cat
TARRAGONA Av. Ramon i Cajal, 52, 1r (43005) ✉ tarragona@catac.cat
CUBELLES Joan Roig i Piera, 5-11, Despatx. núm. 5 (08880) ✉ cubelles@catac.cat

Num. 05 Juliol 2012

www.catac.cat

Facebook & Twitter:

CATAC.IAC.CUBELLES

REACCIONAR I ACTUAR

El Govern central ha anunciat noves retallades socials, entre les quals hi ha la supressió de la paga doble de Nadal al personal de les administracions públiques.

Dins de d'apocalíptic de la situació, la jugada política és impecable. El president del govern central parla de paga "extra o doble" enlloc del que realment és: **una baixada de sou del 7%**. Amb això demostra el domini del poder de les paraules que caracteritza la retòrica del PP, alhora que fa callar veus crítiques: "No mirin la pujada de l'IVA, vegin millor com castiguem al personal sanitari, al personal educatiu, forces de seguretat, personal funcionari en definitiva".

No està clar, d'altra banda, si aquesta mesura subsumirà les preses pel govern català o, pel contrari, se sumarà a les mateixes, cosa que agreujarà encara més la situació. Així mateix, la pujada de l'IVA, la reducció de la prestació d'atur, les retallades sofertes en sanitat i ensenyament, i les previstes en ajudes socials i a la dependència fan preveure una eliminació gradual del mini estat del benestar que teníem en aquest país, amb unes conseqüències imprevisibles pel que fa a la qualitat de vida de milions de treballadors, petits empresaris i autònoms.

Tampoc està clar, com actuarà el tripartit municipal, encara que les darreres decisions preses no donen gaire marge per l'optimisme. Per tant no tenim excusa. Ja no val ni la resignació, refugiant-nos en què altres estan pitjor, ni pensar que els sindicats no estan a l'alçada, ni amagar-se i esperar que escampi i, evidentment, no serveix creure als governs que aquests "sacrificis" són necessaris, però que serviran per sortir de la crisi. El que es clar és que cap dels sacrificis imposats fins ara han servit per a res més que per imposar nous sacrificis.

Tampoc és excusa argumentar que la mobilització no servirà per a res. Són molt conscients de la força que tenen, però encara no hem mesurat la nostra, perquè, a pesar de les anteriors mobilitzacions proposades, incloses vagues generals, cap d'elles ha estat prou significativa.

Per tant, si volem:

- **Mostrar el rebuig a les mesures regressives dels governs.**
- **Defensar els nostres drets i les nostres condicions de treball.**
- **Aconseguir que els veritables culpables de la crisi siguin els que suportin els "sacrificis".**

Cal:

- ▶▶ **Acordar accions públiques en els centres de treball (*Divendres Negres, etc.*).**
- ▶▶ **Denunciar tota mena d'arbitrarietat, d'abús, de corrupció i de malbaratament que es conegui.**
- ▶▶ **Exigir negociació respecte de les noves normatives contingudes al Reial Decret Llei 20/2012.**
- ▶▶ **Acudir a la manifestació del dia 19 de juliol (BCN) i vestits de negre el divendres 20 de juliol.**

PENSAR I ACTUAR

En els darrers temps estem assistint a unes actuacions de caràcter general que signifiquen el desmantellament del mini estat del benestar, adobades amb unes retallades en les condicions de treball i econòmiques dels empleats, envoltades en el missatge de “és el que toca”, “no es pot fer altra cosa”, etc.

No és pot incrementar l'impost sobre les SICAV? És pot saber que faran els bancs amb els 65.000 milions d'euros que els donarem entre tots? Per què s'apuja l'IVA i no es persegueix el frau? Aquestes i altres preguntes articulen un discurs ràpid i senzill per tal de donar respostes reactives als atacs.

Tot el que fem de forma reactiva és necessari i important, tal com diem a l'apartat anterior, però si volem canviar l'estat de la situació cal ampliar l'abast de la nostra anàlisi.

Amb això volem dir que defensar estrictament els nostres drets conculcats, des de la baixada de sous fins a l'eliminació de dies personals, és una part, important, però únicament una part de la lluita. L'altra, en què aquesta es subsumeix és plantejar-nos com a treballadors i treballadores de l'administració el model de Funció Pública: transparent, sense corrupció, defensar els serveis públics com a drets dels ciutadans i no com a concessió del poder. I aquí, cal advertir d'una mesura que a part d'afectar-nos directament pot ser la més perniciososa en ares de la productivitat per a la preservació dels serveis: l'increment de jornada és una eina per acomiadar personal interí. Els números són senzills: **A 2,5 hores per cada 15 treballadors/es s'obté una jornada de 37,5. És a dir, un interí/na prescindible.**

Ara bé, la lluita del personal de les Administracions **no pot deslligar-se de la lluita com a ciutadans enfront de les retallades socials**. Nosaltres també comprem i ens augmenten l'IVA, també tenim persones dependents al nostre càrrec i ens retallen les ajudes, també anem al metge i sofrem la manca de llits, tenim estudiants o estudiem i patim la disminució de mestres o l'increment de taxes, nosaltres estem “controlats” i suportem els delinqüents de coll blanc que ni tan sol accepten una amnistia fiscal.

Hi ha un tercer element que cal introduir en el debat. Els sindicats estan sent objecte d'una campanya demagògica en contra seva, especialment argumentada en què “atacar les mesures del govern significa enfonsar encara més el país i incrementant el nombre d'aturats a qui ningú defensa”. A la **CATAC-IAC** no ens hem estat de criticar determinades actuacions dels sindicats majoritaris, al temps que, per la nostra part, som conscients que dedicar-nos a millorar les condicions laborals és necessari però no suficient. Ens hem oblidat de crear consciència de classe, de donar sentit i de transcendir les reivindicacions concretes, cap a un perquè més enllà de la seva pròpia substància.

Estem, doncs, davant un triple repte:

Si volem:

- **Que el mini estat del benestar no sigui un parèntesi en la història.**
- **Que les accions puntuals tinguin una continuïtat i una finalitat social**

Cal:

- ▮ **Saber integrar les reivindicacions concretes (a vegades contraposades) dels diferents sectors.**
- ▮ **Oferir les organitzacions sindicals com a eina i no com a fi.**
- ▮ **Organitzar-se i tenir clar que els objectius generals són més importants que els particulars.**

TOTS I TOTES DECIDIM!!!!

Els nostres drets o el seus beneficis!!